

4. Spørgsmålet om omlægning af paskontrollen har som tidligere nævnt været forhandlet mellem rigspolitichefen, de berørte politimestre samt politiets organisationer. Der er under disse drøftelser enighed om, at en omlægning af arbejdet kun bør gennemføres, hvis der på den ene side herved bliver frigjort mobile polititjenestemænd til andet egentligt politiarbejde, og at der på den anden side ikke i forbindelse med en omlægning sker en forringelse af kontrollen. Det er endvidere en forudsætning for omlægningen, at der ved tjenestetilrettelæggelsen tages hensyn til de ældre og fysisk svagelige polititjenestemænd, der hidtil gennem længere tid har været beskæftiget med paskontrol. Det er endvidere fra organisationerne anført, at der ved bedømmelsen af spørgsmålet om overførelse af paskontrollen til ikke-politimæssigt uddannet personale tillige må tages hensyn til personalets sikkerhed.

På samarbejdsudvalgets møde den 25. februar 1976 var der endvidere enighed om at fortsætte drøftelserne vedrørende intern rationalisering af paskontrolarbejdet, herunder særligt spørgsmålet om overførelse af den formelle del af paskontrollen til ikke-politimæssigt uddannet personale.

Justitsministeriet vil holde finansudvalget orienteret om resultatet af disse overvejelser.

Besvarelse af finansudvalgets spørgsmål af 18. februar 1976 BIL. 18.15.

Spørgsmål:

„Idet henvises til det med justitsministerens skrivelse af 12. februar 1976 (j.nr. 1975 — 021-21) fremsendte notat vedrørende retslægerådets opgaver m.v. anmoder udvalget ministeren om en bedømmelse af, i hvilken udstrækning det vil være muligt og rimeligt at pålægge medlemmerne hvervet som en del af deres tjenestepligt i hovedstillingerne.“

Svar:

I forbindelse med honorargennemgangen i 1969-70 afgav justitsministeriet for så vidt angår honorarerne til medlemmerne af retslægerådet følgende udtalelse over for ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen:

„Udførelsen af hvervet i retslægerådet er ikke en bestanddel af de pligter, der knyttes til de pågældendes hovedstillinger.

Der er ikke i retslægerådet eller under justitsministeriet i øvrigt ansat personale, der kan udføre det pågældende arbejde, der i øvrigt forudsætter ekspertise hidrørende fra undervisnings- og hospitalsarbejde.“ Justitsministeriet oplyste samtidig, at grundlaget for rådets virksomhed var lov nr. 60 af 25. marts 1961 om retslægerådet. Efter behandling i lønningsrådet opretholdtes vederlagene uændret.

Da der siden afgivelsen af denne udtalelse ikke er sket nogen ændring i det retlige grundlag for rådets arbejde, og da der endvidere ikke er sket ændringer i arten af det arbejde, som udføres af rådets medlemmer, finder justitsministeriet for sit vedkommende ikke, at der nu er grundlag for at foreslå ændring i reglerne om vederlæggelse af rådets medlemmer.